

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/51/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012201261
Dátum vydania rozhodnutia:	20.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7012201261.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členiek senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa: C. B., bytom L. nad W. č. XX, t. č. v Ústave pre výkon trestu odňatia slobody, Budovateľská 1, Košice - Šaca, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne o invalidnom dôchodku, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Sd/39/2012-42 zo dňa 24. júna 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Sd/39/2012-42 zo dňa 24. júna 2013 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 29. apríla 2013 z r u š u j e a vec jej v r a c i a na ďalšie konanie.
Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX zo dňa 29. apríla 2013 podľa § 263 ods. 14 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok zo dňa 20. septembra 2012. V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že podľa posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, vysunuté pracovisko v Košiciach zo dňa 26. marca 2013 navrhovateľ nie je invalidný podľa § 29 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov na účely § 33 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je schopný vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ včas opravný prostriedok, v ktorom namietal, že s jeho zdravotným postihnutím ho nikto nezamestná.

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil toto rozhodnutie ako zákonné. V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ dovŕšil osemnásť rok veku dňa 1. januára 2004, pričom invalidným sa stal pred dovŕšením osemnásteho roku veku, a to v roku 1997, kedy utrpel úraz oka. Z tohto dôvodu nie je možné na prípad navrhovateľa aplikovať § 70 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, pretože toto ustanovenie nadobudlo účinnosť až dňa 1. januára 2005. Nárok navrhovateľa na invalidný dôchodok sa

preto posudzuje podľa predpisov účinných 31. decembra 2003, t. j. podľa ustanovenia § 33 ods. 2 zákona o sociálnom zabezpečení. Z posúdenia zdravotného stavu navrhovateľa vyplynulo, že nie je invalidný podľa § 29 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb., a preto nesplnil jednu zo zákonných podmienok pre priznanie invalidného dôchodku v zmysle § 33 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. v spojení s § 263 ods. 14 zákona č. 461/2003 Z. z.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s ustanovením § 250l ods. 2 OSP tak, že navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, lebo nebol v konaní úspešný.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie. Uviedol v ňom, že s rozsudkom krajského súdu sa nestotožňuje a žiada o prešetrenie veci. Trvá na podanom opravnom prostriedku, pretože jeho zdravotné postihnutie mu neumožní v budúcnosti sa zamestnať. K odvolaniu pripojil oznámenie krajského súdu z 26. februára 2013, v ktorom súd uvádza, že jeho opravnému prostriedku bolo vyhovie v plnom rozsahu s tým, že posudkový lekár ho uznal invalidným podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45% s dátumom vzniku invalidity v čase, keď bol ešte nezaopatreným dieťaťom, preto žiada priznanie invalidného dôchodku v zmysle tohto oznámenia.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody odvolania nepovažuje za opodstatnené. Navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia; skutkové okolnosti považuje za dostatočne ozrejmené a podložené. Má za to, že navrhovateľ nepreukázal zhoršenie zdravotného stavu v rozsahu odôvodňujúcom vznik invalidity, preto bola jeho žiadosť zo dňa 20. septembra zamietnutá. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce v súlade s § 250ja ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania s tým, že deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Ako vyplýva z obsahu spisu, navrhovateľ podal dňa 20. septembra 2012 žiadosť o priznanie invalidného dôchodku. Rozsah zdravotného poškodenia navrhovateľa nie je sporný: navrhovateľ je v dôsledku úrazu slepý na jedno oko, čo znamená, že miera jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (MPSVZČ) predstavuje 45% podľa kap. VII, odd. A pol. 7 prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z., a teda je v zmysle cit. zákona invalidný. Dátum vzniku invalidity bol v odbornom posudku o invalidite určený dňom 10. apríla 2012. Navrhovateľ však nezískal potrebný počet rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok (získal menej ako jeden rok obdobia dôchodkového poistenia), čo bolo dôvodom na zamietnutie jeho žiadosti podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 9. októbra 2012.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ opravný prostriedok, v ktorom žiadal súd o preskúmanie tohto rozhodnutia, keďže posudkovým lekárom bol uznaný invalidným (nežiadal nové posúdenie zdravotného stavu). Odporkyňa požiadala o opätovné posúdenie jeho zdravotného stavu s výsledkom, že podľa lekárskej správy zo dňa 13. februára 2013 posudkový lekár trvá na svojom pôvodnom posudku zo dňa 20. septembra 2012 vo veci priznania miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45%, ale mení svoj pôvodný posudok vo veci dátumu vzniku s tým, že posúva vznik invalidity do času nezaopatrenosti dieťaťa. Dňa 26. marca 2013 bola opätovne posudzovaná invalidita navrhovateľa posudkovým lekárom sociálneho poistenia sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Košiciach s nezmeneným záverom o MPSVZČ 45%, ale s dátumom vzniku invalidity od 15. apríla 2012. Túto lekársku správu poslala odporkyňa „na opravu“ s tým, že invaliditu z mladosti treba posúdiť podľa § 33 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení. Podľa „opravenej“ lekárskej správy z 26. marca 2013 už navrhovateľ na účely zákona č. 100/1988 Zb. nie je invalidný, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je schopný vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie.

Na základe uvedeného odporkyňa rozhodnutím zo dňa 3. mája 2013 podľa § 112 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení zrušila rozhodnutie č. XXX XXX XXXX zo dňa 9. októbra 2012 o zamietnutí žiadosti o priznanie invalidného dôchodku, ktoré bolo nahradené rozhodnutím z 29. apríla 2013 o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o invalidný dôchodok z 20. septembra 2012 podľa § 263 ods. 14

zákona č. 461/2003 Z. z. V odôvodnení tohto rozhodnutia odporkyňa iba cituje ustanovenie § 263 ods. 14 zákona č. 461/2003 Z. z. s tým, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 29 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov na účely § 33 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zákona č. 235/1992 Zb., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je schopný vykonávať akékoľvek sústavné zamestnanie.

Podľa § 209 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní alebo o opravnom prostriedku. Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v celom rozsahu.

Podľa § 209 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, v odôvodnení rozhodnutia organizačná zložka Sociálnej poisťovne uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bola vedená pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodovala.

Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že preskúmané rozhodnutie odporkyne tieto zákonné náležitosti odôvodnenia nespĺňa; obmedzenie sa v dôvodoch rozhodnutia odporkyne len na citovanie ustanovenia § 263 ods. 14 zákona nie je možné považovať za postačujúce zdôvodnenie rozhodnutia o nepriznaní invalidného dôchodku. Z rozhodnutia nie je zrejmé, prečo za rovnakých skutkových okolností bolo o žiadosti navrhovateľa najskôr rozhodnuté podľa zákona č. 461/2003 Z. z., neskôr podľa zákona č. 100/1988 Zb., keď navyše navrhovateľ bol uvedený do omylu prípisom krajského súdu zo dňa 26. februára 2013, v ktorom je uvedené, že jeho opravnému prostriedku bolo vyhovieť v plnom rozsahu.

Konanie a rozhodovanie súdu o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu odporkyne v dávkových veciach sociálneho poistenia je konaním o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia podľa V. časti OSP a nie je pokračovaním administratívneho konania. Nie je preto úlohou prvostupňového súdu doplniť vecnú či právnu argumentáciu rozhodnutia odporkyne. Preto odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné zmeniť a rozhodnutie odporkyne zrušiť pre jeho nezákonnosť z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov a vec jej vrátiť na ďalšie konanie (§ 250l ods. 2 v súvislosti s § 250ja ods. 3 OSP) s tým, aby o podanej žiadosti znova rozhodla a svoje rozhodnutie náležite odôvodnila, aby bolo pre navrhovateľa zrozumiteľné a jasné.

O trovách prvostupňového aj odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods.1 a 2 v spojení s § 250k ods.1 OSP tak, že úspešnému navrhovateľovi nepriznal ich náhradu, pretože si žiadne trovy neuplatnil (ani mu nevznikli).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.